

men dette er paa ingen Maade Tilfældet, man naar i saa Henseende Intet. Vil man da naa til en anden Bestyrelse? Nei, det vil man heller ikke naa efter dette Lovforslag, og en anden Bestyrelse maatte man ligesaagodt kunne naa, selv om man henholdt sig til Finantsloven alene. Det vil fremdeles, selv om vi vedtage dette Lovforslag, være Konsistoriet, der udnævner den snevrere Bestyrelse af, hvad vi bevilge til Stipendier, og denne vil have det fuldkommen i sin Magt at raade over, hvem der overhovedet skal have Understøttelse. Der naas alisaa heller ikke i denne Henseende Noget; men det er, som sagt, efterhaanden blevet mig klart, hvad det er, man vil naa, navnlig ved en Sætning i selve Betænkningen, der lyder saaledes, at det derved fastlaas som Regel for Fremtiden, — der altsaa ikke som hidtil behøver Bevillingsmagtens Billigelse paa de aarlige Finantslove, — at Overskudet paa den ene Fond anvendes til Dækning af Understøttene paa de andre. Det er netop hovedsagelig dette, man vil naa; thi som Forholdet nu er, skulde man dog, naar man f. Ex. som her, til den botaniske Have forlanger næsten 400,000 Rbd., for at faae dette dækket af Kommunitetet, have en særlig Bevilling dertil, men det er netop dette, jeg allermindst kunde ønske. Vel er det ingenlunde min Mening, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds udtalte, at det vel neppe kunde være Nogens Mening overhovedet, — at Kommunitetet skulde opdyngge den ene Lønede Guld efter den anden, medens Universitetets Kapitalformue blev oppist. Dette er ingenlunde min Mening, men jeg kan dog paa ingen Maade, ifølge den Oprindelse, som Kommunitetet har, være med til at finde det rigtigt, at vi flytte de Midler, som Frederik den 2den sammendryngede for at komme de Fattige tilhjulps — at vi flytte dem udenfor Boldene. Dette kan jeg ikke være med til, ligesaa lidt som jeg overhovedet kan indse, at det er rigtigt at benytte disse Midler synderligt i anden Retning, end til at komme de Fattige tilhjulps. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sagde vel, at det ikke var af Medborgerens Komme, at vi toge disse Penge. Nei, det er det vel ikke direkte, men naar vi erin-

dre, at Frederik den 2den af 139 Bøndergaardene paa Sjælland, af 14 Bøndergaardene paa Falster samt af Kongetiende af 92 Sogne har stiftet disse Midler, saa finder jeg ialtsald, at det er det samlede Lands Formue, hvoraf de ere tagne, og saa er det det Samme, enten det er mere eller mindre direkte, man tager af Statteydernes Komme. Det er i Birkeligheden det samlede Lands Formue, hvoraf man tager disse Midler, og de ere dog, ialtsald indtil den nyeste Tid, igjennem Aarhundreder anvendte til de fattige og slittige Studenteres Underhold; det er først i den nyeste Tid, at man har begyndt at gaa en anden Vej. Jeg veed vel, at man maasse vil indvende imod mig, at jeg selv har været med til for Ex. ved et Forslag igaar at stemme for at tage fra Kommunitetet og benytte dets Midler til andre Statsformaal, men dertil vil jeg bemærke, at det netop skete, fordi jeg ikke har den fulbeste Tillid til, at disse Midler blive benyttede paa den Maade, hvorpaa jeg dog tror, at de maa komme til at benyttes. Jeg sagde for, at Midlerne igjennem Aarhundreder vare anvendte til de fattige Studenter, men jeg skal dog gjøre en lille Indskrænkning dert, idet jeg skal gjøre opmærksom paa, at Studenterne sang i 1580: „De rige Studenter eie Kongens Kost, de fattige lide haade Hunger og Frost“, og det kan vel være, at det ogsaa senere langtfra har været de mest fattige og trængende Studenter, hvem disse Midler ere komne tilgode. Jeg har den Formodning, at dette ikke endnu er Tilfældet, ialtsald tror jeg ingenlunde, at den Bestyrelse, vi have over disse rige Midler, er tidssvarende, og det er derfor, at jeg har kunnet være med til at stille de Forslag, som igaar dels bleve vedtagne og dels forkastede. Hvis det sker, som jeg ønsker, og hvorved jeg alene tror, at en rigtig Bestyrelse kan naas, nemlig at disse Midler indrages i Statskassen, saa skal jeg for mit Vedkommende aldrig glemme, dersom jeg overhovedet skulde faae noget med disse Midler at gjøre, at den oprindelige Hensigt med dem i Grunden har været at komme de Fattige imøde, og det forekommer mig netop, at Tidens Tegn kunde tyde paa, at det var paatide, at man kun anvendte